

31. И понеже тогава бѣше петъкъ, иудеитѣ, за да не оставятъ тѣлата върху кръста въ сѣббота (зашото оная сѣббота бѣше голѣмъ день), помолиха Пилата, да имъ прѣбиятъ пишѣлитѣ и да ги снематъ.

32. Тогава дойдоха войниците и прѣбиха пишѣлитѣ на първия, както и на другия, распнать съ Него.

33. А когато дойдоха при Исуса и Го видѣха вече умрѣлъ, не Му прѣбиха пишѣлитѣ;

34. но единъ отъ войницитѣ прободе съ копие ребрата Му, и веднага истече кръвь и вода.

35. И който видѣ, засвидѣтелствува, и свидѣтелството му е истинско; той знае, че говори истина, за да повѣрвате вие.

36. Зашото това стана, за да се сбъдне Писанието: „кость нѣма да му се строши“.

37. И пакъ друго Писание казва: „ще погледнатъ на Тогова, когото прободоха“.

38. Слѣдъ това Иосифъ отъ Ариматея (ученикъ Исусовъ, но таенъ, поради страхъ отъ Иудеитѣ) помоли Пилата да снесе тѣлото Исусово, и Пилатъ позволи. Той отиде и снесе тѣлото Исусово.

39. Дойде сѣщо и Никодимъ (който бѣше ходилъ испрѣди при Исуса нощѣ) и донесе до сто литри смѣсь отъ смирна и алой.

40. Тогава взеха тѣлото Исусово и Го обвиха въ повивки съ благовонията, както по обичая си Иудеитѣ погребвать.

(31) Второзак. 21, 23. (36) Исход. 12, 46. Числ. 9, 12.
(37) Захар. 12, 10. Апокалипс. 1, 7. (38) Мат. 27, 57.
Марк. 15, 42. Лук. 23, 50. (39) Иоан. 3, 2, 7, 50.